

[NIESIEKOMY *ai*

N sg n niesiek(o)m(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Niemożliwy do przecięcia, niepodzielny; insecabilis Cn:

W funkcji rzeczownika: »niesiekome« = najdrobniejsza, niepodzielna cząstka materii, atom; też pyłek widzialny w świetle promieni słonecznych: Haec Atomus Nieśiekome. UrsinGramm 127. [Cf Athomos [...]. Ták máła rzecz którey nie może ná dwie części rozdwoyć/ yáko lą prószki które lie w promieniách słonecznych vkazuyą. Mącz 19b.]

Cf **SIEC**